

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/471/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317200152
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1317200152.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti F.: R. P., narodený XX.XX.XXXX a J. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, deti rodičov: otec - A. F., narodený XX.XX.XXXX, bytom Q., Y. XX, matka - L. P. F., narodená XX.XX.XXXX, bytom Q., T. XX, zastúpená AK LEGAL & CORP s.r.o., so sídlom Bratislava, Gajova 11, o zníženie a zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P/47/2017-160, zo dňa 03.07.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného a návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti F.: R. P., narodený XX.XX.XXXX a J. A., narodený XX.XX.XXXX. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 26, § 62, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, keď mal preukázané, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný a nie je v záujme zabezpečenia pravidelných odôvodnených mesačných potrieb detí. Konštatoval, že otec má vysokoškolské vzdelanie, vyštudoval lukratívny odbor aj pre súčasnosť, a preto neprihliadol na skutočnosť, že otec je od roku 2016 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Otec je zdravý a svoj spôsob života má zvoliť takým smerom, aby si mohol riadne vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom plniť. Otec riadne neplatí výživné na maloletú V. L., finančne neprispieva na výdavky svojej matky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Tento postoj je zarážajúci, keď pri svojich schopnostiach a možnostiach mal možnosť zarobiť viac ako X.XXX,- eur mesačne. Súd prvej inštancie zamietol aj návrh matky na zvýšenie výživného, pretože maloleté deti stále navštevujú základnú školu, na výživu staršieho mal otec určené výživné XXX,- eur mesačne, na výživu mladšieho syna mal otec určené výživné XXX,- eur mesačne, ktoré sumy v súčasnosti postačujú na pokrytie odôvodnených štandardných výdavkov maloletých detí, na ktoré výdavky je povinná prispievať aj matka. Pokiaľ matka vyčíslila na každé dieťa výdavky na XXX,- eur mesačne, súd prvej inštancie jej dal do pozornosti, že výdavky detí musia korešpondovať so zárobkovými schopnosťami a možnosťami rodičov a v čase rozhodovania súd prvej inštancie nemal preukázanú schopnosť rodičov zabezpečovať takéto výdavky detí. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka maloletých detí, ktorá v časti zvýšenia výživného nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie. Vo svojom návrhu riadne odôvodnila zmenu pomerov na strane maloletých detí, a to najmä z dôvodu ich veku a zdravotného stavu J. A., s ktorým súvisel nárast odôvodnených potrieb. Predložila súdu rozpis jednotlivých výdavkov. Súd prvej inštancie sa nedostatočne vypořiadal so schopnosťami a možnosťami otca, ako aj príjmami otca, vyslovila predpoklad, že otec naďalej pracuje pre spoločnosť Q., s čím sa súd prvej inštancie dostatočne

nezaoberal. Otec neustále figuruje vo vrcholovom managemente tejto spoločnosti, čo je uvedené priamo na internetovej stránke spoločnosti Q.. Konanie otca je účelové so snahou vyhnúť sa plateniu vyživovacej povinnosti. Činnosť otca môže byť odmeňovaná aj prostredníctvom spoločnosti C. s.r.o., ktorej jediným spoločníkom a konateľom je jeho partnerka a bývalá manželka Q. F., ktorá taktiež istú dobu hradila za otca výživné na maloletých. Otec na pojednávaní síce uviedol, že so spoločnosťou C. s.r.o. nemá nič spoločné a že od spoločnosti Q. nepoberá žiadne peniaze, ale figuruje v spoločnosti údajne na základe dohody s majiteľom, túto činnosť vykonáva za odplatu v podobe služobného auta a telefónu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že otec nie je zamestnancom spoločnosti Q. a že ako majiteľ spoločnosti N. move so spoločnosťou Q. ukončil spoluprácu v septembri 2016, za ktorú mal ročný príjem XX.XXX,- eur, pričom podiel v spoločnosti N. move previedol za X,- eur v októbri 2016. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil výkon činnosti otca za odplatu pre spoločnosť Q. a nesprávne sa vyporiadal s prevodom obchodného podielu otca v spoločnosti N. move, keď súd prvej inštancie na uvedené okolnosti nevykonal dôkazy. Skutočnosť, že otec previedol spoločnosť N. move nedostatočne súd prvej inštancie vyhodnotil, pričom tento úkon považuje za účelové konanie v snahe znížiť svoju vyživovaciu povinnosť. Súd prvej inštancie neprihliadol na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, keď sa povinný vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrálne. Súd prvej inštancie sa nedostatočne vyporiadal s odôvodnenými potrebami maloletých, pričom konštatoval len, že ňou vyčíslené náklady sú premrštené, čo súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy momentálny vek maloletých detí, zdravotný stav J. A., ktorý je odkázaný na nákup špecifických a nákladných potravín. Od poslednej úpravy výživného došlo k navýšeniu nákladov na maloleté deti, ktorý vyčíslila na sumu X.XXX,- eur mesačne. Na strane maloletých došlo k zmene pomerov. Poukázala na záver súdu prvej inštancie v časti, kde súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného, kde poukázal, že otec má vysokoškolské vzdelanie, vyštudoval lukratívny odbor aj pre súčasnosť, a preto neprihliadol, že je od roku 2016 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. K zvýšeniu výživného uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil. Súd prvej inštancie mal vychádzať z potenciálneho príjmu otca, ktorý by postačoval na úhradu odôvodnených potrieb maloletých detí vo výške XXX,- eur na každé dieťa. Protichodnými tvrdeniami sa otec snaží účelovo znížiť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, a to prostredníctvom protichodných tvrdení o ukončení činnosti pre spoločnosť Q. za odplatu, ktorú neskôr potvrdil na pojednávaní dňa 03.07.2018 v modifikovanej podobe odplaty: len za služobné auto a služobný mobil, prevodu obchodného podielu spoločnosti N. move za zanedbateľnú sumu vo výške X,- euro údajnej neprepojenej spoločnosti C. s.r.o., ktorej jedinou spoločníčkou a konateľkou je stále bývalá manželka otca maloletých detí, účelového prihlásenia sa na úrad práce, ktoré nakoniec nebral do úvahy ani súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie nevyhodnotil správne účelové tvrdenie otca o údajnom nevykonávaní akejkoľvek odplatnej činnosti vo vyštudovanom odbore, v ktorom mal otec XX-ročnú prax, pričom mu nebráni vo výkone činnosti jeho zdravotný stav, k čomu v zásade dospel aj súd prvej inštancie. Žiadala zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že bude výživné zvýšené na sumu XXX,- eur na každé dieťa, alebo žiadala zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že pre spoločnosť Q. print nepracuje a nevykonáva odplatnú činnosť. Zaradenie do evidencie úradu práce a sociálnych vecí je podmienené reportovaním ohľadom hľadania si zamestnania v pravidelných intervaloch. Výdavky na dve deti vo výške X.XXX,- eur naďalej považuje za premrštené. Pokiaľ ide o prevod spoločnosti N. move, táto bola nefunkčná, a preto je zbytočné vlastniť spoločnosť, ktorá produkuje len náklady. Ak matka detí uvádza, že je schopný pracovať za plat vo výške X.XXX,- eur mesačne, z uvedeného je čistý príjem XXX,- eur a z uvedeného by nebol schopný platiť takéto výživné. Navyiac mu bolo určené výživné na dcéru V. L. F. na XXX,- eur mesačne. Majetkové pomery matky detí sú lukratívnejšie ako jeho. Peniaze, ktoré použila na právniku mohla použiť na deti. On si právniku dovoliť nemôže. Táto situácia mu neumožňuje prispievať na deti vyššou sumou.

4. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 a § 66 CMP, kedy nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v napadnutej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 378 ods. 1, § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti je nepreskúmateľné.

5. Ako vyplýva z obsahu spisu, predmetom konania je návrh matky zo dňa 18.04.2017 na zvýšenie výživného.

6. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré v skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

7. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčasti základného práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu, preto zákon stanovuje konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku tak, aby z neho bola zrejماً jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplynúť prečo súd prvej inštancie tak rozhodol.

8. Súd prvej inštancie sa uvedeným ustanovením riadne nespravoval, keď z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva ako vyhodnotil či nastala zmena pomerov odôvodňujúca zmenu vyživovacej povinnosti v zmysle návrhu podanom matkou. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal so skutočnosťami týkajúcimi sa možnosťami, schopnosťami, zárobkovými pomermi a majetkovými pomermi otca a námietky matky uvedené v odvolaní sú v tomto smere dôvodné. Súd prvej inštancie nevyhodnotil, ktoré náklady na maloleté deti považoval za odôvodnené a ktoré za odôvodnené nepovažoval, pričom len konštatoval, že náklady na maloleté deti majú korešpondovať s príjmami ich rodičov. Súd prvej inštancie sa nákladmi na maloleté deti vo vzťahu k veku, zdravotnému stavu, ako aj k dátumu posledného určenia vyživovacej povinnosti nezaoberal, pričom neporovnal pomery v čase posledného určovania výživného na maloleté deti s pomermi v čase podania návrhu, resp. v čase rozhodovania súdu prvej inštancie. Rozsudok súdu prvej inštancie musí obsahovať potrebné vysvetlenie dôvodov, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

9. Uvedeným postupom súd prvej inštancie znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, preto odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

10. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie zistí a ustáli, či nastala zmena pomerov od poslednej úpravy výživného, odôvodňujúca zmenu výšky výživného. Bude potrebné porovnať pomery v čase poslednej úpravy výživného a v čase od podania návrhu na zvýšenie výživného, vyhodnotiť potreby detí a určiť, ktoré považuje za odôvodnené. Bude potrebné zistiť majetkové a zárobkové pomery rodičov, a pokiaľ ide o otca detí, zaoberať sa odvolacími námietkami matky, ktoré odvolací súd považuje za dôvodné. Až po takto vykonanom dokazovaní, pričom súd prvej inštancie môže vykonať aj ďalšie dokazovanie, ktoré uzná za potrebné na zistenie skutočného stavu, súd prvej inštancie môže rozhodnúť, pričom jeho rozhodnutie musí zodpovedať § 220 CSP.

11. Podľa § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie v novom rozhodnutí rozhodne o náhrade trov konania.

12. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).